

over til privat Drift, idet man saa havde en Reservecapital at byde ham til Anvendelse. Det forekommer mig imidlertid, at denne Grund er meget lidet holdbar, thi vil man, hvis man nogenstunde kommer til at lade Driften overgaae til Private, da give en saadan Entrepreneur en Capital, kan man ligesaa let udbetale den af den almindelige Reservecapital eller af Statskassen som at levere ham Jernbanereservecapitalens Capitaler. Det er jo fuldstændig eens, saa der kan ikke, forekommer det mig, herfra hentes nogen Grund til at beholde denne særlige Reservecapital. Man har ogsaa sagt, at det let kunde vilbude Anskuelsen af, hvad Jernbanerne bragte som Indtægt, naar man saaledes lod hele Nettooverskudet indflyde i Statskassen, uden at betænke, at der senere af og til kunde komme store Hovedreparationer, som kunde fordrø Udgifter udover de almindelige Driftsudgifter. Ogsaa dette forekommer mig ikke at have Noget paa sig; thi det er jo overordentlig let, det er kun enkelte Minuters Arbejde at beregne, hvor stort et Fradrag i Nettooverskudet, der skulde beregnes, hvis man overhovedet havde dette Reservecapital-system. Mindretallets Anskuelse er, at det gjør Regnskabet langt klarere, Forholdet mellem Statskassen og Jernbanedriften ligesaa, naar her kun er Tale om Statskassen. Man vil af Statsregnskabet see et forunderligt Virvar af Mellemværende mellem Reservecapitalfonden, Jernbanereservecapitalen og Statskassen. Den ene Fond har tilgode hos den anden, den anden skylder den tredje, den tredje har tilgode hos den første osv. i det Uendelige. Hvilken Tidsspilde maa ikke et saadant Stufesystem forarsage; thi Andet er det uagtet slet ikke. I Anmærkningerne til Finantsloven for 18^{68/69} erkjendte Ministeriet, at man selvfølgelig maatte søge bevilget af Jernbanereservecapitalen, hvis man vilde bruge Noget deraf, ligesaa vel som af Statskassens øvrige Midler. Jeg seer imidlertid af Statsregnskabet, at der er brugt et lidet Beløb af Reservecapitalen, uden at man i Henhold til den af mig antydede Bemærkning har søgt Bevilling dertil paa Tillægsbevillingen. Man har altsaa overladt denne Sag til Statsrevisionen. Man har saaledes allerede som Forholdene foreligge, et Tilfælde,

i hvilket man har overfærdet den Regel, som man selv ifjor i Anmærkningerne opstillede, at man vilde betragte Reservecapitalens Midler som urørlige ligesaa vel som Statskassens, uden særlig Bevilling. Det er i og for sig aldeles correct, at Reservecapitalens Capitaler ikke kunne røres uden særlig Bevilling; men naar dette er correct, hvorfor saa ikke ligesaa godt, naar man skal bruge Penge, faae dem bevilgede af Statskassen som af den særlige Reservecapital? Nei, man har den Forhaabning, at Thinget lettere gaaer hen og bevilger Noget uden mere dybtgaaende Overveelse, naar det skal tages af en speciel Fond, end naar det skal tages af Statskassen, og jeg kan ikke negte, at man har adskillige Grunde for denne Betragtning, men jeg anseer denne Betragtning for faare uheldig. Jeg troer, det maa staae klart for os, at de fleste af de specielle Fonds tilhøre Statskassen ligesaa fuldstændig som den almindelige Reservecapital, og at dette Princip ikke maa udvisses ved at opretholde særegne Fonds. Hvad nu angaaer Reservecapitalfonden, da er den atter Noget, som er blevet til paa en særegen Maade, men som, efterat den er bleven til som Capital, ligesaa fuldstændig hører ind under Statens Bevillingsmyndighed som alt det Øvrige. Imidlertid hørte vi forleden Dag af den ærede Indenrigsminister, at vi slet ikke skulde have nogen Omsorg for denne Fond; thi han haabede, at den snart skulde være forbrugt til Udvidelse af Localerne ved Randers og andre Steder, hvor man fandt det nødvendigt. Jeg skal dog henstille til det ærede Thing, om dette ikke seer noget besynderligt ud. Vi forhandle om enhver Reparation til 10 Rd., hvorvidt den er nødvendig eller ikke, vi forhandle om ethvert Tillæg til Venning osv. paa et nok saa lidet Beløb og undersøge, om det er fornødent eller ikke, men her, hvor det gaaer i flere Tusinder, give vi den høitærede Indenrigsminister carte blanche, dem kan han anvende, som han vil. Dette forekommer mig ikke at være rigtigt, naar Fonden nu engang er indført som ganske tilhørende Statskassen. Jeg haaber, at der i disse Bemærkninger maa være Grunde nok for Mindretallets Forslag under Nr. 4 og 6; de ere ikke i den Grad afhængige af hinanden,